

[Nathalie Lind.]

der i dag finder sted af de medhjælpende hustruer, vil blive større endnu.

At selve spørgsmålet trænger sig på og at både lønmodtagerfradrag og hustrufradrag, som har været uændret i mange år, er for små, det erkender vi, men vi mener som sagt, det må tages med i en større helhed i forbindelse med den skattereform, vi håber snart at få et udspil til fra regeringen.

Må jeg endelig om det sidste spørgsmål, hustruens underskrift på selvangivelsen, sige følgende. Principielt har jeg da intet imod, at den, der har indtjent nogle penge, selv skal attestere, hvad indkomsten har været, men der er blot det aparte ved vor lovgivning, at mens voksne mennesker ellers selv bliver skatteretlige subjekter, altså selv skal betale skat af det, de har tjent, sker der det, som professor Thøger Nielsen, vor skatteekspert, engang har sagt, at når personer af et vist køn indgår forbindelse med visse personer af et andet køn, ophører de at eksistere skatteretligt, og så er det lidt mærkeligt her pludselig at ville genoplive dem på denne måde og give dem et ansvar. Ansvar har man naturligvis i forvejen, hvis man forsætligt medvirker til skattesnyderi eller skattesvig, og jeg synes også, det på dette punkt må være rimeligt, at vi afventer og ser. Får vi en virkelig særbeskatning, løses spørgsmålet allerede af den grund.

Hagen Hagensen: Til det foreliggende lovforslag vil jeg gerne gøre den bemærkning, at da man i foråret var færdig med ligningsloven, var der enighed om, at der ikke med virkning for det skatteår, der nu stunder til, kunne komme flere ændringer med. Til gengæld var man også enig om, at man meget snart skulle se at komme i gang med det virke for den skattereform, som vi alle sammen sukker efter og ofte taler om, men endnu ikke har set noget positivt forslag om.

Jeg vil derfor have lov til at sige om det foreliggende lovforslag, at for så vidt angår lønmodtagerfradraget, må det være således, at der fra mit parti ses med sympati på en forhøjelse heraf, og vi har da også udtalt at ville virke herfor ligesom for gennemførelsen af fradrag for medarbejdende hustruer og for en ajourføring af hustrufradraget, indtil sambeskatningens virkninger

falder bort. Det er dog et spørgsmål, om det skal ske på den måde, det er foreslået her, om det er rimeligt bare at doble de to beløb, lønmodtagerfradrag A og hustrufradraget. Jeg må mene, at man i hvert fald må tage en pristalsregulering ind, for så vidt angår lønmodtagerfradraget, og for hustrufradragets vedkommende bør også de medarbejdende hustruer drages med ind i billedet, når vi skal lovgive herom.

Dels når henses til tidspunktet for lovforslagets fremsættelse, der betyder, at en gennemførelse i alt fald for lønmodtagerfradragets vedkommende ikke er praktisk mulig med virkning for skatteåret 1965-66, dels når henses til hustrufradragets mere sammensatte karakter og det forhold, at vi ret snart, forhåbentlig da, ser et forslag om særbeskatning af hustruindkomster, findes spørgsmålene at måtte henskydes til behandling i forbindelse med behandlingen af øvrige ændringer af ligningsloven.

Må jeg om hustruernes medunderskrift på selvangivelsen sige, at det er vel et spørgsmål, hvor meget der kan forlanges af en sambeskattet hustru. De beskattende myndigheder kender hende ikke, hun er kun et appendiks, som får lov til at være med til at tjene pengene, men faktisk ikke har nogen indflydelse på, hvad der derefter sker. Det fremsatte forslag, § 1, nr. 3, løser ikke de spørgsmål, som hustruernes medvirken til selvangivelsen kan give. Hun får efter lovforslaget pligt til at oplyse, for så vidt selvangivelsen indeholder noget om, hvad hun har tjent ved selvstændig virksomhed eller ved arbejdet for fremmede, om det er rigtigt ført op på selvangivelsen. Hvis hun ikke gør det, bliver selvangivelsen ugyldig, for så vidt angår den pågældende indkomst, men når hun ingen oplysning har afgivet, så er man for mig at se lige vidt. Det hjælper derfor ikke på skatteligningen, i hvert fald ikke på den måde man har udformet lovforslaget, og der er ikke efter lovforslaget tillagt hustruen nogen ret med hensyn til den fælles selvangivelse, bortset fra den hun har med hensyn til, at så længe hun samlever med manden, kan hun forlange at få hans selvangivelse at se og gøre sig bekendt med, hvad der er selvangivet.

Alt i alt må jeg om lovforslaget sige, at det på en måde må anses for at være kommet for sent og på en anden måde at være